

Ma 24 lata. Pewnego dnia zostawił ją mąż. Dzień później zaczęła się choroba. Głuchota czuciowo-nerwowa. Uszy źle oceniały głośność dźwięków. Każdy szmer był niczym grom podczas burzy. Nieustannie słyszała grę na flecie albo na skrzypcach. Mimo leczenia dolegliwości nawracały. Podczas wywiadu dla redakcji czasopisma medycznego poznała Y – stenografa. Zwróciła uwagę na jego palce. Zafascynowały ją.

Pracowały niczym najsprawniejszy mechanizm. Zaczęli się spotykać. Zanurzyli się w jej przeszłość, by odnaleźć źródło choroby. Stenografia stała się zapisem straty, terapią pamięci. A na marginesie zanotowanych kartek narodziło się uczucie. Otulone w szept, rozpisane między dźwiękami.

Czy razem uda im się przebrnąć przez labirynt wspomnień? Czy Y wystarczy kartek na zapisanie jej historii? Czy pamięć jej nie oszuka – jak uszy?

Ogawa pisze niezwykle elegancko i subtelnie. W przenikliwy i niepokojący sposób analizuje działanie ludzkiej psychiki.